

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: R. Pethke, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Brauerei Schlösser GmbH (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Flick)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 stycznia 2010 r. (sprawa R 820/2009-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Brauerei Schlösser GmbH a Barilla G. e R. Fratelli SpA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Barilla G. e R. Fratelli SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Sądu z dnia 27 marca 2012 r. — Armani przeciwko OHIM — Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)

(Sprawa T-420/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego AJ AMICI JUNIOR — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy AJ ARMANI JEANS — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy ARMANI JUNIOR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 133/46)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Armani SpA (przedstawiciel: adwokat M. Rapisardi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Mannucci, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Annunziata Del Prete (Neapol, Włochy) (przedstawiciel: adwokat R. Bocchini)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 lipca 2010 r. (sprawa R 1360/2009-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Giorgio Armani SpA a Annunziata Del Prete.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 8 lipca 2010 r. (sprawa R 1360/2009-2).

2) OHIM i Annunziata Del Prete pokrywają po połowie koszty poniesione przez Giorgio Armani SpA w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

3) OHIM i A. Del Prete pokrywają własne koszty postępowania przed Sądem oraz po połowie koszty poniesione w tym postępowaniu przez Giorgio Armani SpA.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 21 marca 2012 r. — Fulmen i Mahmoudian przeciwko Radzie

(Sprawy połączone T-439/10 i T-440/10) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie — Ciężar i zakres dowodu)

(2012/C 133/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fulmen (Teheran, Iran) i Fereydoun Mahmoudian (Teheran) (przedstawiciel: adwokat A. Kronshagen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis i É. Cujo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25), a także decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 281, s. 81) i rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżących, oraz, po drugie, żądanie stwierdzenia, że skarżący ponieśli szkodę w wyniku przyjęcia powyższych aktów.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność następujących aktów w zakresie, w jakim dotyczą one Fulmenu i Fereydouna Mahmoudiana:
- decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu;
 - decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413;
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 423/2007.
- 2) Skutki decyzji 2010/413 zmienionej decyzją 2010/644 zostają utrzymane mocy wobec Fulmenu i F. Mahmoudiana do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 961/2010.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Rada Unii Europejskiej pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Fulmena i F. Mahmoudiana.
- 5) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 21 marca 2012 r. — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria przeciwko Komisji

(Sprawa T-225/10) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — System pomocy umożliwiający amortyzację podatkową finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nienakazująca jej odzyskania — Akt obejmujący środki wykonawcze — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2012/C 133/48)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan i R. Calvo Salinero)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 1 decyzji Komisji 2011/5/WE z dnia 28 października 2009 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (Dz.U. 2011, L 7, s. 48).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Le Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 21 marca 2012 r. — Telefónica przeciwko Komisji

(Sprawa T-228/10) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — System pomocy umożliwiający amortyzację podatkową finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nienakazująca jej odzyskania — Akt obejmujący środki wykonawcze — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2012/C 133/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Telefónica, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller i J. Domínguez Pérez)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 1 decyzji Komisji 2011/5/WE z dnia 28 października 2009 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię (Dz.U. 2011, L 7, s. 48).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Telefónica, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.